

Katastrofalna
obmana

VODA NIJE BILA ZAGAĐENA! BROĐANI SU IZMANIPULIRANI!

Intervju sa
zvijezdom
RTL-ovog
showa "3,2,1
kuhaj"

Informativno
tiskano izdanje
portala Slavonija.IN
za grad
Slavonski Brod

Broj 1
Travanj
2021.

EKSKLUSIVNO:

**Čiji su sinovi, braća,
sestre... zaposleni u
gradskim poduzećima
u Slavonskom Brodu?**

VODA NIJE BILA ZAGAĐENA! BROĐANI SU

**Katastrofalna obmana
koje se još uvijek ne
vole prisjetiti vodeći
akteri**

■ U organizaciji portala Slavonija.in, u povodu treće godišnjice slučaja „zagađene“ vode u Slavonskom Brodu, organizirana je tribina na kojoj su ponovno otvorena pitanja, na koja naš sugrađani nisu dobili, a itekako zaslužuju odgovor.

Urednik portala Slavonija.in, **Marko Marinčić** istaknuo je ka-

IZMANIPULIRANI!

Ako su vodeći ljudi u stanju manipulirati na ovaj način građanima, kada se radi o osnovnom ljudskom pravu kao što je voda, što sve rade u drugim područjima?!

**Istraga zbog zagađenja
vode u Slavonskom
Brodu, nije otkrila
krivca. Zašto Brođani ne
zaslužuju odgovor? Jesmo
li naivno vjerovali da je
voda zagađena?**

ko je i sama organizacija tribine otvorila niz sumnji. Tribinu je vodio novinar **Ivan Hristić**, a pozvani su svi tadašnji akteri; očekivali smo da se gradonačelnik Mirko Duspara neće odazvati, kao ni direktor gradske tvrtke Vodovod, Stjepan Aščić, na poziv nije odgovorila ni Mirela Šmital iz Županijskog državnog odvjetništva, ali ni

Na tribinu su pozvani:

Viktor Simončić, stručnjak za zaštitu okoliša, **Slavica Lemaić**, gradska vijećnica, **Ivana Smolčić Jerković**, aktivistkinja, **Branko Radošević**, direktor Crodux energetike.

Ali nisu došli:

Mirko Duspara, gradonačelnik Slavonskog Broda, **Stjepan Aščić**, direktor Vodovoda Slavonski Brod, **Davorin Piha**, direktor Vodno gospodarskog odjела za srednju i donju Savu Hrvatskih voda, **Josip Pavić**, načelnik općine Sibinj, **Ante Cvitković**, ravnatelj Nastavnog zavoda za javno zdravstvo Brodsko posavske županije, **Mirela Šmital**, Županijska državna odvjetnica.

Iz DORH-a su 2018. poručili kako je do zagađenja uzoraka vode u Slavonskom Brodu vjerojatno došlo "slučajno". Vjerojatno i slučajno pitamo ponovno: Tko je kriv?!

smo očekivali da će toliki strah biti ravnatelja županijskog Zavoda za javno zdravstvo Antu Cvitkovića koji se, naravno, izvukao na COVID situaciju. Postalo je još sumnjičive kada smo pokušali kontaktirati stručnjake iz Javnog zdravstva iz Osijeka i Čakovca, ali su i oni odobili, uz napomenu da surađuju s našim županijskim Zavodom pa ne bi htjeli ugroziti te odnose. Ono što nas još uvijek najviše rastružuje je odnos novinara, odnosno strah koji još uvijek vlada među njima. S jedne strane razumljivo jer je u pitanju njihova egzistencija i zadržavanje radnih mesta, ali s druge strane, opet razočaranje – jer ako novinari neće biti hrabri i odvažni kada je u pitanju borba za ljudska prava, u ovom

slučaju pravo na pitku vodu... pitam; tko će onda biti? Ipak, zadovoljni smo odazivom. Ova nas situacija nije obeshrabrilna i svakako smo odlučili organizirati tribinu jer činjenica s kojom naši sugrađani i javnost nisu upoznati, još uvijek je više nego dovoljno. S druge strane, jasno je da su svi bili u sprezi i na vrlo perfidan način izmanipulirali ljudi. - ističe Marinić, te dodaje da je zahvalan sudioni-

cima tribine i novinarima koji su hrabro, na stručan i jasan način opisali o čemu se točno radilo prije tri godine.

Je li to bila stvarno ekološka katastrofa ili katastrofalna obmana Brođana?

Sudnik tribine bio je **Viktor Simončić**, stručnjak za zaštitu

travanj, 2021.

okoliša koji je pratio cijelu situaciju.

-Izdvojio bih stručne činjenice; u jednom uzorku imali smo ugljikovodike, ali curenje iz cjevovoda Croduxa s tim onečišćenjem vode, teoretski nije moglo imati veze! Vrlo sam kritičan oko neznanja koje danas vlada u Hrvatskoj, i smatram vrlo neodgovornim sam vrh države i grada koji je prostor punio floskulama, a stvari su više nego jasne.

U normalnom, organiziranom društvu, s prosječnim znanjem, u roku nekoliko sati, pogotovo u Slavonskom Brodu koji je sveučilišni grad, lako se može utvrditi je li uzorak u vodi jednak uzorku curenja, uz provjeru uzorka i na drugim mjestima. Vrlo je jednostavno...

"Voda u Slavonskom Brodu nije bila zagađena!", dokazano poručuju iz Croduxa.

Direktor Crodux energetike **Branko Radošević** je istaknuo:

-Prvi dan sam rekao da izravne povezanosti nema i teoretski ne može biti. Nakon provedene istrage DORH-a, neosporenje dokazano da voda u Slavonskom Brodu nije bila zagađena, nego je slučajno bio zagađen jedan uzorak. Ova riječ „slučajno“ ostala je u zraku. Ali jasno je – voda u Slavonskom Brodu nije bila zagađena! Žao mi je gađana Slavonskog Broda što su morali to sve trpjeti, i još uvijek trpe.

"Slučajno" se svašta može dogoditi u Hrvatskoj, u Slavonskom Brodu...

U Slavonskom Brodu još uvijek je građanski aktivizam u povojima, ipak zahvalni smo onima koji dižu svoj glas u obranu svih nas. **Ivana Smolčić Jerković** je poručila:

I danas neki građani smatraju da smo „nečiji“ i da smo dizali fruku zbog nečijih interesa. Odgovorno to odbacujem i gadi mi se takav način komuniciranja u Slavonskom Brodu gdje ne možeš imati svoje, neovisno, istinsko razmišljanje i želju da se boriš za bolji život. Sve uvrede koje smo doživjeli mi aktivisti je nešto što svodi na to da se prst upire na to što udruge rade, a ne na one odgovorne koji bi to trebali raditi. Super je danas rečeno u sklopu tribine da smo

- Prije dvije godine bacili smo šunke, ali ne i pravo da saznamo istinu! Vjerujem da je ova tribina otkrila Brođanima da su bili dio manipulacije tadašnjeg-sadašnjeg gradskog, županijskog i nacionalnog vodstva, poručuje organizator tribine Marko Marinić.

govorni svojim građanima i za građane? Oni koji su brže i prije mene mogli doći do informacija istine. Sjetite se panike koja je vladala među nama, sjetite se ljudi i djece koja su u to vrijeme bila u bolnici bez vode? Prošlo je samo ili već tri godine od ove obmane svih nas. Odgovorni još nema, krivci okreću glavu, i bez imalo susprezanja, ponovno se i kandidiraju.

Diploma, znanje, iskustvo - nebitno!

ČIJI SI, A NE KAKAV SI?

...usredotočimo se na najvažniji razlog zbog kojega mladi napuštaju Slavonski Brod, a to je nedostatak radnih mesta. Sinovi Mirka Duspare taj problem nisu imali. Jeden je zaposlen u HEP-u, drugi u gradskom poduzeću Brod plin

Donosimo kratak uvid ključnih ljudi koje se smatra da su radno mjesto dobili isključivo jer su obiteljski ili stranački povezani s gradonačelnikom Mirkom Dusparom. Naravno, mreža je puno, puno veća... Do kad će stranačka pripadnost biti uvjet za zapošljavanje?!

Ankica Majetić

■ Ostanak mladih u gradu. Zasigurno rečenica koja će ovih dana preplaviti Slavonski Brod iz radionica svih koji se kandidiraju na izborima. Doduše, to i jeste veliki problem i zahtjeva konkretnе mjere koje bi ga riješile. Dakle, svi će to spominjati, ali je pitanje koliko iskreno i imaju li konkretnih rješenja. Koliko se to može iskreno očekivati od Mirka Duspare i njegovih ljudi? Diraju li njih uopće odlasci iz Slavonskog Broda

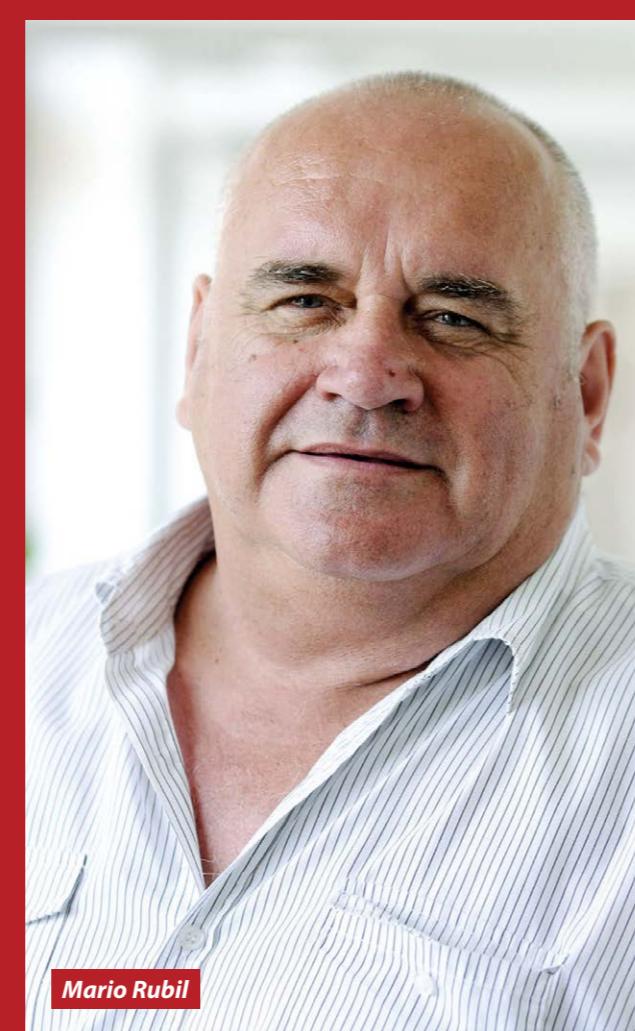
Stribor Valenta

Miro Majetić, brat Ankice Majetić, pročelnice Upravnog odjela za gospodarstvo i praktično desne ruke Mirka Duspare, zaposlen je u gradskom Vodovodu.

zbog osiguravanja osnovne životne egzistencije ili ih je, kako se narodski kaže, baš briga? Po podacima kojima raspolaže portal **Slavonija.in** baš ih je briga jer su njihova djeca, supružnici, braća, sestre, kumovi, stranački ljudi uhljebljeni. Podsjetimo, kada je nedavno u dnevnim novinama **"24 sata"** izašao podugačak tekst u pogodovanju gradonačelnika Mirka Dus-

Nataša Buntić

Mario Rubil

Vatroslav Stojanović

upravu došla je iz Slavonije-DI, gdje je zajedno s vlasnikom portala Sbplus **Jerkom Zovkom**, bila optužena za finansijske malverzacije u tom poduzeću.

Svoja mjesta u gradskim poduzećima „osigurao“ je i dugogodišnji koaličiški partner Mirka Duspare, SDP-ovac i donedavni predsjednik Gradskog vijeća **Stribor Valenta**. On je, također, praktično bez radnog staza, prvo u gradskom Vodovodu postao inkasator pa referent, i na kraju voditelj. Zanimljivo je da nikoga nije zanimalo eklatantni sukob interesa u kojem se Valenta nalazio. Naime, poduzeće u kojem je on voditelj podnosi izvješće o svom radu, finansijama, zakonitostima poslovanja... a onda on glasa o tome. Sam o sebi. Doduše glasa i o radu svoje supruge koja je zaposlena u gradskoj tvrtki Komunalac. Glasa i o seme puncu **Draganu Kordiću** koji je u Nadzornom odboru Brod plina. Biti na Dusparinoj listi i biti vijećnik pokazalo se dobrom i za još neke. Sin potpredsjednika Gradskog vijeća **Stanislava**

nog dvorišta. Tu je i **Margareta Rubil**, Ribarova snaha (supruga drugog sina) koja je rukovoditeljica RJ Zelenilo. Rješenje svog zaposlenja dobila je i **Nataša Buntić**, nakon što je na listi Mirka Duspare ušla u gradsko vijeće. Ona je ponosna djelatnica Vodovoda. Isto gradsko vijeće imalo je čast zaposliti još jednog gradskog vijećnika **Vatroslava Stojanovića** za kojega se šire priče o nečasnim radnjama u NK Željezničaru. Posao zbog stranačke pripadnosti dobio je i **Marko Marić**, i to ni manje ni više nego kao rukovoditelj Autobusnog kolodvora. Bolji od drugih je bio i brat još jedne vijećnice SDP-ove **Emine Berbić Kolar**. Posao je dobio u Komunalcu.

Branimir Zovak, sin spomenutog vlasnika portala Sbplus Jerka Zovaka koji Grad Slavonski Brod finansira milijunima proračunskih novaca, zaposlen je u Gradskoj upravi i radi kao informatički referent. On navodno pregledava snimke s video kamera koje je Grad postavio na Korzu i još nekim mjestima po gradu pa

pare svojim sinovima za zakup gradskog zemljišta za izgradnju kuća on je to pravdao demografskim mjerama. Čak slavodobitno je objašnjavao kako su zbog tih mjera njegovi sinovi ostali živjeti u Slavonskom Brodu što je njegov nemjerljiv doprinos demografskoj revitalizaciji grada. Dakako, nije se osvrnuo da je njegov sin već imao stan u Osijeku čije je podrijetlo otvaralo mnoga pitanja, pa ga je poklonio svom ocu Mirku, a ovaj njemu gradsko zemljište. No, ostavimo to po strani i usredotočimo se na najvažniji razlog zbog kojega mladi napuštaju Slavonski Brod, a to je nedostatak radnih mješta. Sinovi Mirka Duspare taj problem nisu imali. Jedan je zaposlen u HEP-u, drugi u gradskom poduzeću Brod plin.

Mirko Duspa je već bio tužio određenu osobu jer je izjavila da je gradonačelnik zaposlio neke bliske mu ljudi. Sudu je objasnio da nije

Biti na Dusparinoj listi i biti vijećnik pokazalo se dobrom i za još neke. Sin potpredsjednika Gradskog vijeća Stanislava Sorića zaposlen je u Vodovodu, a sin političkog komesara Mirko Duspara-Nezavisne liste i gradskog vijećnika Marija Rubila zvanog Ribar, zaposlen je u Komunalcu kao voditelj Reciklažnog dvorišta. Tu je i Margareta Rubil, Ribarova snaha (supruga drugog sina) koja je rukovoditeljica RJ Zelenilo

on taj koji zapošjava nego to čine gradска uprava, gradска poduzeća, gradske ustanove... Pa čemo sukladno tome napisati da nije Mirko Duspara zaposlio svoje sinove nego su oni jednostavno bili stručniji od tisuću drugih mladića i djevojaka u Slavonskom Brodu.

Nadalje, navodimo tko je to još bio bolji od onih koji su zbog nemogućnosti pronašlaska posla, morali otići iz grada.

Miro Majetić, brat Ankice Majetić, pročelnice Upravnog odjela za gospodarstvo i praktično desne ruke Mirka Duspare, zaposlen je u gradskom Vodovodu. Navodno, završio je poljoprivrednu školu, a zaposlen je na radnom mjestu strojara crpilišta. Odmah je zaposlen na neodređeno, a prije toga nigdje nije radio više od deset godina. Pod čudnim okolnostima, u kratkom vremenu mijenja radna mjesta i napreduje. Ankica Majetić, tvrde dobro upućeni, strah

je i trepet u Gradskoj upravi. Iza naizgled krhke žene stoje mnoge bravure u vidu pogodovanja i mobinga zaposlenih koji tamo rade, samo za to što nisu iz njene i Dusparine kvote. Inače, u Gradsku

**neovisna lista
jerko
zovak**

svoji smo

26

Sorića zaposlen je u Vodovodu, a sin političkog komesara Mirko Duspara-Nezavisne liste i gradskog vijećnika **Marija Rubila** zvanog Ribar, zaposlen je u Komunalcu kao voditelj Reciklaž-

mu možete mahnuti. Kako je uvodno rečeno Mirko Duspa tvrdi da nema veze s tim. Ti su ljudi jednostavno zaposleni jer su kompetenti za ta mjesta. Prosudite sami.

Nezavisno, drukčije, istinski

Najveća investicija u Hrvatskoj dolazi u Slavonski Brod!

Nezavisna kandidatkinja, dosadašnja gradska vijećnica *Slavica Lemaić* najavila je svoju kandidaturu za gradonačelniku grada Slavonskog Broda, simbolično, na mjestu kod Luke Brod gdje će biti građena plinska termoelektrana vrijedna 400 milijuna eura.

■ Uvodni govor potpore održao je **Vlado Prskalo**, nekadašnji ravnatelj Srednje škole M.A.Reljkovića i pomoćnik ministricе obrazovanja, koji je u samim počecima, i prije ulaska Hrvatske u Europsku uniju, prepoznao važnost ulaganja u znanje budućnosti te umrežavanje obrazovanja i gospodarstva:

- Pred nama su lokalni izbori, nešto što se tiče svih nas. Moramo vidjeti što se nudi, tko nam nudi i što je od svega toga ostvarivo. Mi se u lokalnim izborima ne natječemo za ide-

Što predstavljaju siluete?
- Siluete koje vidite oko mene predstavljaju iseljeni Brod. Predstavljaju našu braću, sestre, prijatelje, sugrađane... Ispisat ćemo njihova imena na njima.

ologije, ali se natječemo za život u Slavonskom Brodu. Iznimno sam bio motiviran da se danas s vama nađem i podržim Slavicu. Svaki posao kojeg sam radio, radio sam sa strašću. Vodio sam tako i školu. Upoznavši Slavicu kao člana Školskog odbora u svojoj školi, vodio sam kako je pokazala iznimjan senzibilitet za školu i učenike. Svakog razgovora s njom je bio takav da je, prema mojim kriterijima, pokazala iznimnu brigu za školstvo, djecu, omladinu, za život u Slavonskom Brodu. I ja sam djelovao sa željom da mladi lju-

veći gradski problem. Građani ispaštaju teške posljedice lošeg upravljanja gradom. Slavonskom Brodu potrebne su promjene, ističe Prskalo.

Upravo tu istinsku promjenu predstavlja **Slavica Lemaić** sa svojom Nezavisnom listom.

Iako ogorčena zbog situacije u kojoj se Slavonski Brod nalazi, Slavica Lemaić, okružena ljudima koji joj daju potporu u svim segmentima, bila je poticajna, i kao uvijek, borbenika:

- Slavonski Brod drastično ostaje u razvoju u odnosu na ostale velike gradove u Hrvatskoj. Grad nema velike razvojne projekte, a gradska vlast zanemaruje gospodarstvo i ne koristi ovlasti koje ima da pokrene gospodarski razvoj i zaustavi iseljavanje koje je postalo naj-

Zašto u Luci Brod?

U Luci Brod će se graditi plinska termoelektrana vrijedna 400 milijuna eura. To će biti najveće ulaganje u čitavoj Hrvatskoj. Lobiranjem i razgovorom s investitorom, dogovorila sam da poslove vrijedne 120 milijuna eura odrađuju tvrtke iz Slavonskog Broda. Svi mogu raditi, zarađivati, a naši iseljeni se vratiti.

gradova. Zakoni daju gradovima ovlasti da potiču gospodarski razvoj, ali naš grad ne koristi te ovlasti -poručila je kandidatkinja za gradonačelniku Slavica Lemaić.

Kandidatku Slavice Lemaić podržali su Brođani, među njima i srednjoškolci koji su držali papirnate siluete ljudi kao simbol svih onih koji su odselili iz Slavonskog Broda.

- Na najveći problem je masovno iseljavanje koje možemo zaustaviti jedino sustavnim razvojem gospodarstva i stvaranjem novih kvalitetnih i dobro plaćenih radnih mjesti, -poručila je Lemaić.

U Luci Brod će se graditi plinska termoelektrana vrijedna 400 milijuna eura. To će biti najveće ulaganje Hrvatskoj. Evo zašto Slavica Lemaić to ističe:

- Lobiranjem i razgovorom s

investitorom, dogovorila sam da poslove vrijedne 120 milijuna eura odrađuju tvrtke iz Slavonskog Broda. Moram li pojašnjavati što toliki novac čini u razvoju jednog grada? Svi mogu raditi, zarađivati, a naši iseljeni se vratiti. Višak tople vode iz termoelektrane otvara mogućnost izgradnje toplovoda, toplica na Vijušu, proizvodnje cveća, voća i povrća u staklenicima na Bjelišu... Ovdje se pokreće kibernetička industrija, proizvodnja čistog vodika... To su projekti budućnosti! Možemo postati grad budućnosti! Nadam se da nećemo dozvoliti da taj novac uzmu tvrtke iz Zagreba, Vinkovaca, Osijeka... Hoćemo li izabrati sveukupno životarenje ili se odlučiti za istinske promjene koje život znače u ovom gradu, zaključno je rekla nezavisna kandidatkinja za gradonačelniku Slavica Lemaić.

gradske politike. Želim potpuno promijeniti gradske prioritete i način upravljanja gradom tako da svi građani osjeti da su bitan dio gradske razvojne politike. Ograničeno razmišljanje da je svatko tko ne podržava aktualnog gradonačelnika i pridruženi mu SDP. Najveća laž u koju su uspjeli uvjeriti Brođane je da gospodarski razvoj nije u nadležnosti

Zašto podržavaju kandidaturu Slavice Lemaić?

Mihael Ferić: Kultura bi u njoj našla odgovarajućeg sugovornika

Ako se ikoga od Brođana može označiti značenjem i značajem da je „živa legenda“, onda je to nesumnjivo maestro Mihael Ferić. Kao etnomuzikolog, promociatelj tamburaške glazbe, glazbeni pedagog i voditelj brojnih školskih tamburaških orkestara, dirigent, publicist, folklorist, osnivač Muzeja tambure – desetljećima je stvarao kulturu Slavonskog Broda, postavši i sam njen neodvojivi dio. Za svoje velike zasluge dobio je priznanje počasnog građanina Slavonskog Broda.

Mihael Ferić potporu daje Slavici Lemaić: -Nisam zadovoljan općim prilikama i okolnostima u gradu, a pogotovo iz domena kulture. Ima nonsensa koji u drugim gradovima ne postoje. Brod ima Kazališno-koncertnu dvoranu, a ne postoji kazalište odnosno kazališni ansambl i sve drugo što čini kazalište profesionalnom institucijom. Imamo Muzej tambure u atraktivnom prostoru, jedinstven u Europi, muzej koji ni nakon devet godina postojanja nije postao institucija. Muzej tambure nema radno vrijeme, otvara se povremeno, na zahtjev, a vodiči su volonteri. Muzej Brodskog

Mihael Ferić

Posavlja desetljećima nema stalni postav. Ni Brodsko-povavska županija ni grad Slavonski Brod nemaju dugoročni plan djelovanja kulturnih institucija. Imamo manifestaciju BRODSKO KOLO s najboljom koncepcijom u Hrvatskoj, ali koja nije podržana od strane političkih dužnosnika. Praktički ne postoji izdavačka djelatnost. Glasat ću za Slavicu Lemaić. Ona je upućena u probleme grada, poznaće kulturnu scenu. Reagira emotivno i hrabro. Vjerujem da bi kultura u njoj našla odgovarajućeg sugovornika. Spremna je rješa-

Ksenija Maduna: Mnogi bi svoj glas u gradskom vijeću brzo prodali za mjesto ravnatelja, ali ne i ona

-Volim svoj grad i želim biti aktivna građanka da bismo zajedno učinili Slavonski Brod ljestvijim mjestom za život. Moju pripadnost i ljubav prema

Slavonskim Brodom, dokazala sam povratkom iz Australije. Želim nastaviti biti aktivna građanka i zajedno s ekipom, pokušati stvoriti kvalitetnije uvjete za život ovde. Dajem punu podrški Slavici Lemaić zbog kontinuiranog nastojanja i borbe za bolju budućnost Brođana. Slavica svojom upornošću i čistim obrazom, uz sve političke ponude koje je dobivala proteklih godina i dalje radi kao učiteljica, i svaki dan putuje u Općinu Bebrina, zaslužuje potporu od svih nas. Mnogi bi svoj glas u gradskom vijeću brzo prodali za mjesto ravnatelja ili slično, ali ne i ona. Podupirem i neovisnost, a pripadnost osjećam prema svojoj obitelji, gradu kojeg volim i kojem sam se vratila i zemlji kojoj pripadam cijelim srcem. Nemam nikakvih osobnih interesa i od mene nitko neće čuti 'Gđe sam ja u ovoj priči?' jer sam svoju priču zaokružila.

Luka Maršić: Želim da Slavonski Brod postane grad u kojem ljudi ostaju i kojem se vraćaju

-Liječnik sam na hitnom prijemu u slavonskobrodskoj Općoj bolnici gdje pokušavam, unatoč sustavu, postati liječnik koji će moći rješavati većinu pacijentovih problema brzo i učin-

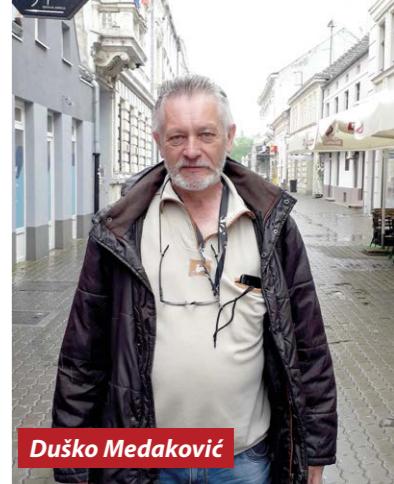
Luka Maršić

Silvije Safundžić

Dubravka Kovačević

Duško Medaković

kovito. U slobodno se vrijeme se bavim sportom, a jedna od najvažnijih aktivnosti su mi planinarenje i bicikliranje. Najviše me veseli dobro društvo, prijatelji, razgovori s ljudima. Ne volim stalno kukanje i žaljenje. Slavici podržavam jer želim da Slavonski Brod postane grad u kojem ljudi ostaju i kojem se vraćaju. Slavica je najbolji izbor jer je smjela, odlučna, angažirana i nikome nije ništa dužna.

Silvije Safundžić Sićo: Iskrena i sposobna voditi naš grad drukčije od ostalih

-Nekada sam radio u Gradskoj upravi i kao arhitekt, postao višak, a trenutačno radim kao profesor u Tehničkoj školi. Slavici Lemaić dajem potporu zato što je jedina prava optpora i istinska borkinja za naše sugrađane. Njezin rad godinama pratim u gradskom vijeću – uporna je i hrabra! Aktualni gradonačelnik se drži floskule

Mateja Stojanović

Mirko Bilešić Gumeni

nja, udomljavanja napuštenih i zlostavljenih životinja s područja Slavonskog Broda. Napuštene životinje velik su problem u gradu, azil ne zadovoljava ni približno uvjete kakvi su u drugim gradovima gdje je to stvarna briga o životinjama, a političari još uvijek okreću glavu. Znam da može biti drukčje, zato podržavam Slavicu Lemaić koja razumije ovaj problem i konkretno je u svoj program uvrstila rješavanje problema i provođenje Zakona o zaštiti životinja.

Duško Medaković: Istinska borkinja za naše sugrađane

- Članica sam raznih udruga i pokušavam mlade osvijestiti da trebaju biti borbeni i stvarati bolje i kvalitetnije društvo. Bavim se volontiranjem, oslikavanjem i sviranjem... Odlučila sam podržati Slavicu Lemaić jer nas povezuje iskren osjećaj - ljubav prema gradu. Slavica je kvalitetna osoba koja svojim znanjem i iskustvom donosi progresivna rješenja za ključne probleme našeg grada. Jako me se dojmio njezin pozitivan i veselo duh i sigurna sam da će biti dobra gradonačelnica jer joj je iskreno stalo da svih građana Slavonskog Broda.

Mirko Bilešić Gumeni: Ne bi odbijala investitore kao što je to činio sadašnji gradonačelnik

-Imam sreće u tome da mi život krasi mnoge avanture. Uz prijatelja Silvija Stilinovića spremcem sam 2013. godine proputovao Francusku, Italiju i Sloveniju, a obišao sam cijeli svijet. Ipak, najviše se volim vratiti u moj grad Slavonski Brod. Slavici Lemaić podržavam jer praktim njezin rad u gradskom vijeću. Uverjen sam da bi bila bolja gradonačelnica jer ne bi odbijala investitore kao što je to činio sadašnji gradonačelnik. Želim vidjeti ovaj grad u punom potencijalu, a to će se ostvariti samo uz Slavicu.

**ISKUSTVO ZA ZNANJA
SADAŠNJOSTI I BUDUĆNOSTI**

U funkciji učenika, društva i gospodarstva

■ Budućnost, u smislu projekata, kompetencija i razvoja, postala je sadašnjost. Temelj i teren itekako dobro je pripremio **Vlado Prskalo**, nekadašnji ravnatelj Srednje škole M.A. Reljkovića i pomoćnik ministriće obrazovanja u periodu od 2017. do 2020. godine.

Predstavite nam Vaša profesionalna postignuća?

- Dosadašnja postignuća mojih timova u Srednjoj školi M.A. Reljković, Slavonski Brod u provedbi projektnih reformi bila su uspješno provedena 22 EU projekt s ciljem poboljšanja strukovnog obrazovnog sustava.

Kada me je tadašnji kolektiv škole izabrao za ravnatelja škole, započeli smo sa promjenama i to tako da smo odmah se snažno fokusirali na ljudi, na njihovo stručno usavršavanje te na motiviranost ljudi u školi.

Na ovaj način i nastavnici, i učenicima dali smo znanja budućnosti, promijenili način i kvalitetu rada, obrazovanja, i ono bitno - povezali škole i gospodarstvo.

Našu slavonskobrodsku školu uveli smo u društvo europs-

Strukovno obrazovanje vidim kao visokokvalitetno i dostupno inicijalno obrazovanje koje društvo, a prije svega učenici i njihovi roditelji, odnosno polaznici, prepoznaju kao privlačnu opciju koja im pruža stjecanje ključnih i specifičnih strukovnih kompetencija.

skih te ostvarili povezanost koja traje i danas s raznim stručnim školama u EU (Austrija, Nizozemska, Njemačka, Danska, Finska, Irska i Slovenija), kao i sa školama u BiH i Srbiji.

Osnivali ste i BioTech Centar?

- Sudjelovao sam u pripremi osnivanja stručnog studija bilino-gostvstva – hortikulture u Slavonskom Brodu 2003. godine, bio sam član Nacionalnog vijeća za odgoj i obrazovanje 2013.–2014., sudjelovao sam u radu stručnih i radnih skupina na nacionalnoj razini - Ekspertne radne skupine za provedbu 5. cilja Strategije obrazovanja, znanosti i tehnologije, bio sam jedan od voditelja radne skupine za licenciranje i usavršavanje ravnatelja od 2015.-2020., sudjelovao sam u izradi prijedloga Nacionalnog kurikuluma za strukovno obrazovanje RH (2015-2016.), i još niz programa i projekata.

Rad s ljudima uvijek je izazovan?

- Škola je postajala kroz svoje aktivnosti mjesto za razmjenu znanja i vještina. Ovakom organizacijom nastave, praktične nastave, stručne prakse, vrednovanjem rada škole, natjecanjima, radom s učenicima mijenja se i uloga nastavnika. Nastavnik postaje kreator odgojno-obrazovnog procesa, gdje se osigurava trajno stručno usavršavanje. Učenik sam zna i osjeća svoje interese, mentori proširuju njihove mogućnosti.

Osnaživali smo ljudske resurse motivacijom i stručnošću – redovitim stručnim usavršavanjem; poboljšavali školsko ozračje pravednošću odnosa (partnerstvom, prijateljskim odnosom, poštovanjem,...) svih subjekata; stalno poboljšavali organizaciju rada škole, a naročito organizaciju stručne prakse i praktične nastave u školi i izvan škole.

Naglasak je na poduzetničkim kompetencijama?

- Razvijali smo snažno partnerstvo, pokrenuli nastavni proces zajedno sa svojim partnerima u kojemu učenici, studenti, nastavnici škole, poduzetnici kao i vanjski stručni suradnici razvijaju tehniku učenja

Napravljeni su specijalizirani stručni poligoni s modernom i kvalitetnom opremom i tehnologijom koja prati suvremene trendove u gospodarstvu. Ovakvim načinom rada željeli smo doprinijeti razvoju i modernizaciju strukovnog obrazovanja.

za potrebe poduzetništva prema razvoju poduzetničke kompetencije u području poljoprivrede i drugih sektora za koje je izvodila nastavu.

Srednja škola M. A. Reljkovića, CTR i Brodsko-posavska županija te je sufinanciran značajnim sredstvima iz europskih fondova.

Izdvojio bih projekt "Regionalni Centar za biotehnološka istraživanja i razvoj BPŽ" koji je izgrađen 2013. godine i pušten u rad s ciljem unapređenja strukovnog obrazovanja i osnaživanja poduzetništva razvojem ideja i procjenom svojih poduzetničkih prilika u području poljoprivrede, kao i pomak prema znanstvenom istraživanju, uvođenju novih tehnologija u ovaj sektor rada. Regionalni Centar za biotehnološka istraživanja i razvoj Brodsko-posavske županije u Slavonskom Brodu i daje aktivno radi, a provode ga

Od 2017. do 2020. godine, bili ste pomoćnik ministriće obrazovanja. Javnost malo zna što ste tamo činili, pokrenuli?

- U tom periodu pokrenute su važne reformske promjene na nacionalnoj razini u strukovnom obrazovanju kroz projekte u vrijednosti 2,2 milijarde kuna. Kao glavne stvari istaknuto bih: uspostave 25 Regionalnih centara kompetencije za kvalitetno strukovno obrazovanje u RH, izradu i uvođenje u obrazovni sustav, model Dualnog obrazovanja, projekt "Modernizacija sustava strukovnog obrazovanja, „Modernizacija sustava stručnog usavršavanja nastavnika strukovnih predmeta, „Promocija učeničkih kompetencija i strukovnog obrazovanja kroz strukovna natjecanja i učeničke smotre“ te izradu i uvođenje u obrazovni sustav Nacionalni Kurikulum za strukovno obrazovanje.

Čime se sada bavite i koji su planovi?

- I dalje radim na projektima u području obrazovanja. Radim za privatno Sveučilište u Zagrebu i pregovaram za suradnju s Institutom za razvoj. Kao suradnik i savjetnik, radim na uspostavi nekoliko Regionalnih centara kompetentnosti.

**Ksenija Maduna i
Tiffany Knežević**

Ksenija Maduna:
**"Promjena se itekako
osjeća, ovaj grad to
zaslužuje"**

■ Nakon dvadeset dvije godine života u Australiji, ova šarmantna Brođanka prije četiri godine odlučila se vratiti u Slavonski Brod.

Sad smo na nekom raskriju i osjeća se promjena u zraku. Treba se to dogoditi. Mislim da je vrijeme za promjene s novim ljudima.

Kao što nam najpoznatija magnolija procvjeta na Korzu u proljeće, tako neka procvjeta i taj naš grad. On to zaslužuje, a samim time i njegovi građani.

vonski Brod. Svoju budućnost sa suprugom Mirkom gradi ovde, a odlučila se i u politički angažirati...

Nakon što ste uspješno prošli kroz televizijski izazov, evo vas u novoj vrsti angažiranosti... Naime, dajte podršku Slavici Lemač i njezinoj Nezavisnoj listi...

- Oni koji me poznaju znaju da sam zapravo apolitična, međutim moja ljubav prema gradu nije mi dala mira. Zbog te emocije prema Slavonskom Brodu i prema građanima ne mogu vi-

Zato što vole Brod!

Živjele su na različitim kontinentima, a sreću su pronašle ovdje...

manjeg otpora i rekla da ju je baš briga. Cijenim što je ostala dosljedna prvenstveno sebi. Nije odustala ni u jednom trenutku, nego se neustrašivo borila protiv vjetrenjača. Nije podlegla pritiscima. Volem taj njezin duh i neovisnost.

Što je negativno u gradu?

- Ima puno toga, a najviše me boli što neki zbog nemogućnosti da dobiju posao moraju otići iz svog grada da bi preživjeli. Svim srcem navijam da ako netko želi otići, to i napravi i proširi vidike, no želim da mlađi imaju tu opciju da to ne moraju.

Vjerujete li da političari rade za opće dobro?

- Da bi se to dogodilo treba staviti prave ljudi na pravo mjesto. Ne želim više slušati ljudi koji se samo pitaju gdje sam ja u toj priči, odnosno gdje je tu moja korist? Taj sklop u glavama ljudi koji nas vode treba mijenjati. Bitno je da drukčije počnemo razmišljati.

Tiffany Knežević: "U Slavonski Brod me doveo posao, a ostala sam u njemu zbog ljubavi"

še biti ravnodušna. Ne mogu se pomiriti s lošom situacijom i praviti se da me se to ne tiče. Ako nismo zadovoljni, sretni i ako nas nešto tišti i boli, trebamo to verbalizirati. Ne možeš biti nezadovoljan i šutjeti.

Zašto Slavica ima Vašu potporu, zašto ste svoje ime stavili uz nju?

- Slavicu sam sve ove godine pratila i znam što radi. U politiku je ušla iz toga čistog idealizma i istinske ljubavi prema gradu i Brođanima. Nije se dala smesti. Zadržala je svoje mjesto u školi na selu i hrabra je, bez obzira na pritiske. U tom njezinom političkom životu, mogla je vrlo lako skrenuti na drugu stranu, pronaći mjesto u gradskoj školi ili biti ravnateljica. Vjerujem da je takvih ponuda bilo, no nije se priklonila liniji

Energična Amerikanka prekrasnog osmijeha i vedrog duha ulijepšala nam je dan. Iako je u Slavonski Brod došla zbog posla jer je u vrijeme dolaska bila profesionalna odbojkašica, u ovom gradu je pronašla srodnu dušu i zbog toga naučila hrvatski jezik, a koristi i lokalne poštupalice poput 'De, dobro je'...

Kada ste došli živjeti u Slavonski Brod?

- Trebalo mi je vremena da se snađem, da malo uđem u ritam s gradom. Mladi ljudi su me apsolutno oduševili. Bez obzira na dojam nepovoljne atmosfere, čak i ne samo kod nas u gradu, nego u cijeloj Hrvatskoj, u njima vidim žar i inat. Njihova volja da nešto mijenjaju u svom okruženju i da ih nitko ne može ugasiti je očaravajuća. Zbog njihove volje vjerujem da je takvih ponuda bilo, no nije se priklonila liniji

Slavonski Brod nam je bio prvi izbor, a ako ikad budemo selili to će biti odluka da idemo u Ameriku.

Izvrsno govorite hrvatski jezik, kako je Vaša obitelj reagirala kad ste rekli da idete u Hrvatsku?

- Moji roditelji su dosta otvorenji. Oni su uvek imali stav da ako sam ja sretna i oni su. Prije dvije godine su moje dvije sestre, brat i njihove obitelji bili kod nas. Sve im je drukčije, ali im je i lijepo.

Zašto volite ovaj grad?

- Volim ovaj grad jer imam puno prijatelja u njemu. Tu imam svoju obitelj, roditelje moga supruga, njegovu sestru. Kad u nekom gradu imam obitelj, zavolim to mjesto u potpunosti. Drugo mi ništa nije bitno. Moji ljudi su mi najbitniji. Radim u školi s djecom i to mi je velika radost i blagoslov.

Je li se ljubav sa suprugom dogodila na prvi pogled?

- Dosta smo se dobro upoznali. Hodali smo osam godina i onda smo stalno doživljavali pritisak. Ne znam je li to nešto što je tipičan hrvatski mentalitet, ali stalno su nas ispitivali kad ćemo se vjenčati. U braku

U Americi ne možete kupiti svježi kruh svaki dan. Ta opcija ne postoji. Meni je to sve prefino, dobro je da nemam 500 kilograma.

smo već pet godina. Uskoro bi trebala dobiti i državljanstvo.

Kakvi su vam svekar i svekrva?

- Super su. Imala sam sreće

jer sam dobila drugu mama i tatu. Družimo se i često idemo kod njih na ručak. Predobri su, i u svemu imamo njihovu potporu.

Možete li opisati glavnu razliku između hrvatskih i američkih prijatelja?

- U Americi je sve ležernije i ljudi su otvoreni. Zapravo ljudi su svugdje isti, samo na ovim prostorima mi se čini da gotovo svi imaju početni zid koji treba probiti. Ovdje dobijem puno komplimenata da sam vedra, nasmijana, a onda im kažem: Hvala, i vi to možete biti.

Jeste li usvojili neke nove navike otkako ste ovdje?

- Prije sam se jako čudila kako možete toliko dugo piti kavu, a sada shvaćam da je to predvino iskustvo i druženje. Ta vrsta druženja i razgovora ne postoji u Americi. Osim toga sam se navukla na pekarnicu.

Imamo dosta prijatelja koji odlaze iz Broda. To je tužno i teško za prihvatići. Sigurna sam da imaju priliku, tu bi ostali. Nitko ne želi napuštati dom...

Najbolji životni savjet?

- Dobila sam ga od svog neadnog preminulog oca. On me naučio da budem otvorena, da ako volite život, dobre stvari će se dogoditi. Osvojio mi je da nitko nije bez problema. To je križ koji nosimo. Otac mi je neadno preminuo od korone. Redovito ponavljam u sebi. Ako mogu biti ljubazna prema nekome i malo nekoga podići kad mu je teško, s tim želim ostaviti trag. On je uvek u mojim mislima i srcu. Bio je stvarno dobar čovjek.

U GRADU U KOJEM OSTAJEMO MLADI...

■ Moderni velikan pisane riječi i glazbe u Slavonskom Brodu, svakako je Krešimir Blažević, osnivač sastava Animatori. Brođani mu godinama, nakon njegove prelane smrti, iskazuju čast memorijalom „Ostat će mlad“, a mi ćemo se Kreše, i na ovaj način, prisjetiti u razgovoru s njegovom kćerkom Hanom koju za grad na Savi vežu mnoge lijepe uspomene...

Iako si odrastala u Zagrebu, kakvo je sjećanje na Slavonski Brod?

- Sjećanja na Slavonski Brod su uvijek sjajna, svaki put kada dođem posjetim i svoju ulicu u kojoj sam provodila sve praznине. Uvijek me veseli vidjeti koliko se izgradilo, koliko je drukčije i pomalo me uhvati nostalgijska vremenima kada sam se penjala preko ograda do svoje prijateljice Lane jer me baka uvijek tjerala da jedem nešto zdravo, a nisam htjela. Sjetim se kako je djed gledao kvizove (koje i danas igram pa možda to dugujem njemu). I danas se uvijek javim kumovima i baš mi bude toplo pri srcu kad se vidimo. Naravno, dolazila sam i na Memorijal, kojeg su moji kumovi inicirali, prekrasno mi je što ta tradicija i dalje živi.

Sjećanje na tatu kao glazbenika?

- Oduvijek sam znala da je tata pjesnik i glazbenik, to je u mojoj glavi bio njegov posao (iako je imao i druge, naravno). Ali možda sam tek "pod stare dane" shvatila da je zbilja ostavio trag i na druge ljudе, a ne samo na mene i naše bližnje.

Bila sam vrlo mlađa kad je umro pa nisam tada baš razumjela njegove stihove niti me to previše interesiralo. Sada kada čitam tekstove ili pjevam njegove pjesme pitam se - zašto ja ne znam napisati takvu pjesmu? (haha)

Iako Memorijal „Ostat će mladi“ ni ove godine nije održan, s nestrpljenjem iščekujemo kada će to situacija dopustiti. Do tada, s Hanom smo se prisjetili Kreše, naravno, uz glazbenu podlogu Animatora.

- Cijeli život sam pjevala, zajedno bismo svirali, pisala sam pjesme i dala mu na pregled, uvijek je bio ljut što je na engleskom, haha. Lakše je bilo pisati pjesme uz dobro vodstvo.

Koja je tvoja omiljena pjesma Animatora?

Ljetni Rendez Vous, Ona kaže je!, Ima još puno vremena, Bijeg, Lud za tobom... Teško mi se odlučiti.

Pjesma Ostat će mlad je poletna, a po njoj je nazvan i memorijal... Misliš li da je

Organizatori: Gradska udružuga Karlović & prijatelji, Mladi učionici odsjek Memorijal. Sponzori: Gradska vijećnica Karlović, Mladi učionici odsjek Memorijal, 7. broder rock skup i prijatelji. Sponsor: Grat Slavonski Brod, Turistička zajednica Grada, Letaonica Karlović, 8. Marmont, Central market, Čorte "Izvozna", Foto Tork, AK Videoprod, STORM company, Toksik Event, Poslovna Hrvatska, Radnički, Radnički Radio 92, SRTV.

- Ljetni Rendez Vous, Ona kaže je!, Ima još puno vremena, Bijeg, Lud za tobom... Teško mi se odlučiti.

- Umjetnici obično budu cjenjeniji nakon smrti, šteta da je tako. Vjerujem da bi bio sretan kada bi znao da su ljudi zbilja prepoznali koliko je bio talentiran, mislim da nije bio svjestan toga u potpunosti.

to najbolji opis njegovog života?

- Definitivno dobro prikazuje ono što je htio ostaviti kao obilježje njegova života. No nažalost, i možda je to tako sa svim umjetnicima, pred kraj života mislim da je ipak malo odrastao kada je život postao „stvaran“ i trebalо je ipak biti ozbiljan :). Umjetnici obično budu cjenjeniji nakon smrti, šteta da je tako. Vjerujem da bi bio sretan kada bi znao da su ljudi zbilja prepoznali koliko je bio talentiran, mislim da nije bio svjestan toga u potpunosti.

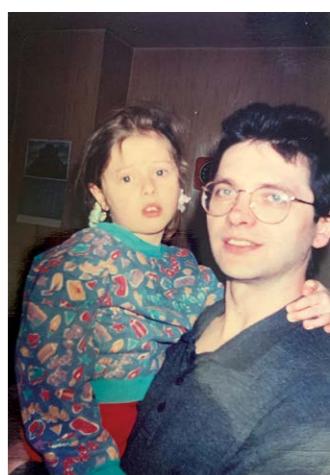
Jesi li od tate naslijedila ljubav prema glazbi?

- Da, naravno. Cijeli život sam pjevala, zajedno bismo svirali, pisala sam pjesme i dala mu na pregled, uvijek je bio ljut što je na engleskom, haha. Lakše je bilo pisati pjesme uz dobro vodstvo.

Ima faza kad se ne odvajaš

se od gitare, upadaš li u kreativne faze?

- Nažalost, nisam baš toliko disciplinirana. Dogodi se da uzmem gitaru pa nešto sviram, onda sjedhem za klavir pa pjevam... Svašta pokušavam, ali ni na čemu se ne zadržim dovoljno dugo da bih usavršila. Što se tiče kreativnih faza, imala sam jednu dulju dok je još bio ak-

tivan moj bend Indigo 7. Otakad smo otišli na svoje strane i "odrasli", malo mi je došao i kreativni blok. No ni to neće biti vječno.

Jesi li se i sama okušala kao tekstopisac?

- Da, sve tekstove Indigo 7 sam napisala, a i većinu melodija (kod nekih smo članovi bend-a i ja surađivali).

Uplovila si u bračne vode, čestitamo! Je li to jedan od najsjajnijih dana u životu?

- Naravno, a kojoj mladoj nije? Bilo bi ljepše da je tata mogao biti tamo i "otpratiti me do oltara", ali bio je s nama u mislima. Sigurna sam da bi mu se moj muž svidio.

Volimo Brod! Voli li Brod nas?

ZA ČISTI EKO GRAD

■ **Ela Vučković**, djevojka je koja je odlučila živjeti u Brodu, ali i djelovati kroz razne ekološke i kreativne akcije da bi joj bilo još bolje i ljepeše koračati ovim lijepim gradom.

- Prošle godine, kad je nastupio prvi val pandemije i na sve se zvona govorilo "ostani doma", odlučila sam pokrenuti ne-sluzbeni projekt "izidi van", na svima nam poznatom SRC Polo. To je mjesto na kojem provodim vrijeme još od malih nogu pa sam i u to vrijeme stalno bila na Poloju sa svojim priateljima. Svakodnevno smo čistili šumu koja se spaja s kupalištem. Iz dana u dan, išli smo sve dublje i pronalazili sve više smeća. Tako je došla ideja da se cijeli lijevi dio obale očisti, ali ne samo od smeća nego i od

trave, staroga, trulog drveća i lišća koje je 25 godina padalo na tlo, a nikada se nije čistilo. Zapravo, tek kad smo krenuli, vidjeli smo koliko tu posla ima. Zato sam odlučila cijelu ideju podijeliti javno, preko svog Instagram profila i omogućiti da nam se pridruže svi koji žele. Cilj nije bio samo prikupiti što više ljudi za odraditi "posao" nego potaknuti ljudi da izidu Van i jačaju svoj imunitet u vrijeme pandemije jer ostajanjem kod kuće to sigurno nije moguće kao u prirodi. Tu je i druženje s novim ljudima, kreativne radionice, trening u šumi, zajedničko kuhanje... a ujedno i osiguranje predivnog kampa, mješta za nadolazeće ljeto s priateljima, na predivnom nam Pololu.

smeća i puno glomaznog otpada. Taj ih je susret potaknuo na kontinuiranu suradnju i akcije.

- Slavonski Brod je, po moje mišljenju, onečišćen, ali još ne toliko kao neki gradovi koje sam posjetila. Mislim da je naš najveći problem to što se otpad nema kamo ostaviti kad si u prirodi, ali i na mnogim mjestima u gradu. Na mjestima gdje se okuplja svakodnevno veliki broj ljudi, elementarna je potreba veći broj kanti za otpad. Nadalje, ove ćemo se godine potruditi da se zabrani parkiranje na zelenoj površini jer je to jedan od najvećih problema koji nas muči već godinama na kupalištu.

Da bismo ekologiju shvatili ozbiljno, ovdje i sada, Ela jednostavno savjetuje;

- Izidite Van! Tako čuvamo svoje zdravlje. Priroda je definitivno najbolje mjesto za boravak pogotovo u ovo doba pandemije kada trebamo snažan imunitet. Šetrnja ili kava s prijateljima u prirodi, umjesto vrećice čipsa ponesite voće i vrećicu u kojoj bi mogli skupiti nešto smeća (z sobom ili nekim manje odgovornim od vas) jer malim koracima svi zajedno možemo uljepšati svoj grad koji je zapravo naše dvorište!

UPOZORENJE!!! Ela je, nažlost, odlučila otici brati šparoge u Njemačku...

travanj, 2021.

"MOJA SOBA" ZA NAŠ GRAD

■ **Marina Zorić**, studentica na studiju Rano i predškolskog odgoja i obrazovanja u Slav. Brodu, svoj doživljaj grada prikazala nam je s glazbenog aspekta.

- Bez obzira na covid, Slav.Brod je uskrćen za rock svirku - alternativnu glazbu općenito. Po pričama starijih, bili smo rokeri grad u kojem je svaka druga ulica imala barem jednog glazbenika, a o bendovima da se ne govori... Napominjem da su to bili izuzetno dobri i kvalitetni bendovi koje i danas ljudi pamte i pamtit će ih još dugo (Sauron, Frustuk, Casablanca, Stage)...Mlađe generacije, naravno, to ne mogu znati jer je takva vrsta glazbe nažalost, izumrla u našem gradu...

Naša je sugovornica, pored redovitog studija, članica udruge „Usudi se“, gradskog Sajveta mladih i ženskog benda „Dejavu, no početak bavljenja glazbom moramo potražiti među dragim uspomenama:

- Projekt „Slatkica“ nastao je prošlog ljeta...Dok sam čistila kuću, pronašla sam CD na kojem je bila pjesma "Moja soba" (evo, ovdje mi je korona "dobrodošla"). Tu smo pjesmu tata i ja snimili kada sam imala osam godina, u kućnom studiju, "muzikteraju". Pjesma govori o neurednoj sobi, a naravno, napisali su mi je moji roditelji budući da mi je soba uvek bila, uredna"...Kada sam preslušala pjesmu, obuzele su me tolike emocije da sam odlučila napraviti mastering pjesme (stare 16 godina, na izgubljenom cd-u i kvalitetne kakva je mogla biti prije toliko puno godina, snimana na traku u kućnom studiju).

Imam dvije male sestrične Elenu i Nicole,

se družiti...

Od mladih se očekuje da imaju stav, cilj, planove...ali što raditi večeras?

- Mladima bih preporučila da budu svoji, da se bore za sebe, da uživaju maksimalno u životu. Pozivam mlade da nam se pridruže na keju u ovim lijepim danima, kada budemo svirali i zabavljali se... Širimo ljubav i veselje kroz glazbu i pozitivu !

UPOZORENJE!!! Marina oko tri godine pokušava odraditi pripravnici staž u nekom vrtiću na području Slavonskog Broda. Još ga nije pronašla...

■ **U zanimljivom razgovoru predstavio nam se Ivan Tomasić, predsjednik udruge za mlađe Enas iz Slavonskog Broda. Magistar ekonomije (magistrišao na teme razvoja ljudskog potencijala), od 2012. godine bavi se EU projektima i radom s mladima, a 2014. godine osnovao je udrugu Enas koja je do sada samostalno pro-**

samostalno i u partnerstvu proveo preko 50 različitih projekata, a njihova vrijednost prelazi 10 milijuna kuna. 2015. godine dobio sam i priznanje od Europske Komisije za projekt "Charisma Maxima" kao primjer dobre prakse na međunarodnoj razini.

Rad u Hrvatskoj baziran je na suradnji s Institutom za razvoj i obrazovanje, u Slavonskom Brodu s Volonterskim centrom, Udrugom Lima, Udrugom Vrapčići, a u Novoj Gradiški s Udrugom gluhih i nagluhih i s Udrugom Matice umirovljenika te sa Zajednicom klubova lječenih alkoholičara.

Uz sva postignuća, ovaj osebujni mladić konstantno radi na poticanju mladih da razvijaju osobne potencijale i očuvaju mentalno zdravlje pri čemu

im je dostupna psihosocijalna potpora.

Na tragu toga, 2020. godine oslikani su ivičnjaci kod Marsinog stadiona s različitim simbolima u šarenim bojama koji simboliziraju prošlost, sadašnjost i budućnost ovoga grada i naroda koji su živjeli ovdje, a inspiracija je proizašla iz saznanja da će grad Slavonski Brod biti domaćin europskog prvenstva u kajak-kanu sportu.

Želio sam na ovaj način oživjeti bezlične ivičnjake i ispričati priču o pozitivni i hrabrosti mladih ovoga grada tamo nekim strancima koji će doći u ovaj grad.

Nastavljujući ideju, Filip Mrvelj i ja, oslikali smo plato na gradskom kupalištu bojama koje svijetle u mraku, a kao mo-

tiv uzeli smo astronauta u čamcu i simbole glagoljice i svemirske konstellacije.

Mnoge motivacijske poruka na brodskom keju također su plod njegovog nastojanja da senzibilizira i pokrene mlade Brođane.

2020. godinu obilježila je glo-

ni street art murali po gradu, ali i provedene brojne aktivnosti pružanja psiho-socijalne pomoći mladima. I sam se odlučio dodatno educirati na području pozitivne psihologije, KBT-a i drugih pravaca u psihologiji kako bi mogao odgovoriti na potrebe mladih, ali i šire zajednice, kroz pružanje psiho-socijalne potpore koja će itekako biti potrebna u vremenima koja slijede.

- Ono što bih preporučio mladim ljudima je da u svojim idejama budu ustrajni i uporni, a trud i rad će se kad-tad isplati. Neka se ne zamaraju previše činjenicom da ih ova sredina neće prepoznati, budući da se u ovdje njeguje tradicija nepotizma, klijentelizma i zapošljavanja podobnih. Svet je veliko mjesto i ne treba se ogranicavati na usko geografsko područje.

Grad Slavonski Brod ima puno potencijala i jednom u buduć-

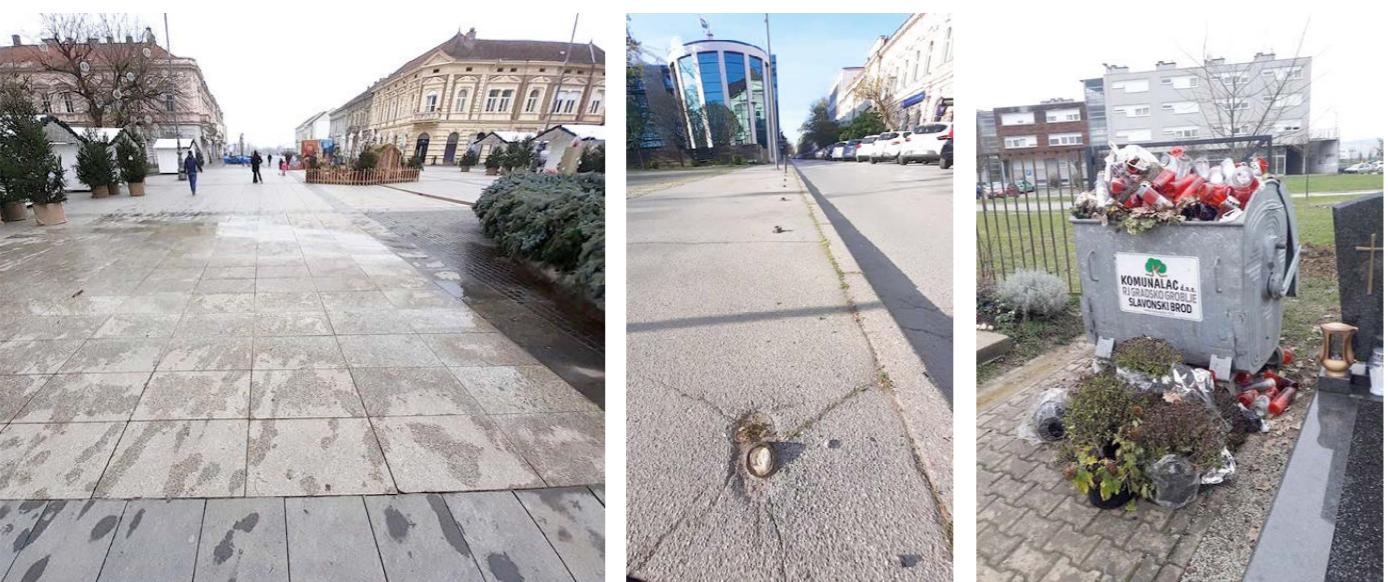
nosti može biti grad izvrsnosti i kvalitete življjenja. Prema sve му onome što sam na svojim putovanjima doživio, trenutno smo daleko od toga, ali to ne znači da svojim primjerom ne možemo biti dio pozitivne promjene. S vremenom, čovjek shvati da nije bitna kvantiteta nego kvaliteta.

Budući da je Ivan Tomasić vlastitim profesionalnim postignućima, uporno i ustrajno postao međunarodni youth worker, prepoznatljivo i respektabilno lice u nevladinom sektoru, a kako to kod nas biva, puno više izvan svoga grada i domovine, sve njegove preporuke možemo vjerodostojno prihvati.

UPOZORENJE!!! Ivanovo znanje i projektni angažman još ujek nije ni blizu dovoljno prepoznat u Slavonskom Brodu...

GRADONAČELNIK, KAO OČUH...

Piše: Duško Medaković

Rođeni sam Brođanin...

Arhitekt... Posljednji u Gradskoj upravi pa sam postao tehnološki višak...

Oduvijek sam volio uređene gradove... Zašto tako nije i kod nas... Razlog mora postojati...

U svakoj civiliziranoj sredini, središte grada je najuređenije i najreprezentativnije.... Zašto tako nije i kod nas... Razlog mora postojati...

Zašto je predgrađe uređeno, a centar grada zapušten? I svinjac je bolje uređen....

Javne površine, komunalna oprema i uređaji ne održavaju se u dovoljnoj mjeri.

Komunalne tvrtke u vlasništvu Grada najodgovornije su za vraćanje javne površine u prvobitno stanje... Zemljište, asfaltne površine, neobrađeni betonski opločnjaci takvi i ostaju...

Dječja igrališta su trula...

Nedostaje obilježenih pješačkih prijelaza ili ih ima tamo gdje nisu potrebni...

Prometni znakovi su devasatirani, otpadaju, vise sa stupova...

Posude za otpatke su trule, premale ili se nedovoljno često prazne...

Klupe u parkovima su neodržavane i pokidane godinama...

Zašto je to tako kod nas... Razlog mora postojati...

Možda imamo očuha za gradonačelnika...

Sve je to dio razloga zbog čega postoji **FB Grupa:**

"UREDITE NAŠ GRAD, DA BISTE GA VIŠE VOLJELI..."
UČLANI SE I TI..."

<https://www.facebook.com/groups/803161110493997>

Za ljesti i uređeniji naš Slavonski Brod...

Prije desetak godina u Posavskoj Hrvatskoj prvi puta objavljivane su reportaže kojima se nastojalo apelirati na nadležne zbog činjenice da je Slavonski Brod nepristupačan osobama s invaliditetom. Mislili smo da, ako ne u prve dvije, u sljedećih deset godina s punim pravom i ponosom, moći ćemo istaknuti da smo postali grad bez prepreka. Nažalost, to nije tako!

Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja, još 2013. godine, donijelo je Pravilnik o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti. Pravilnik ne propisuje kazne pa je zbog toga, kao i većina u našem okruženju, često zanemaren.

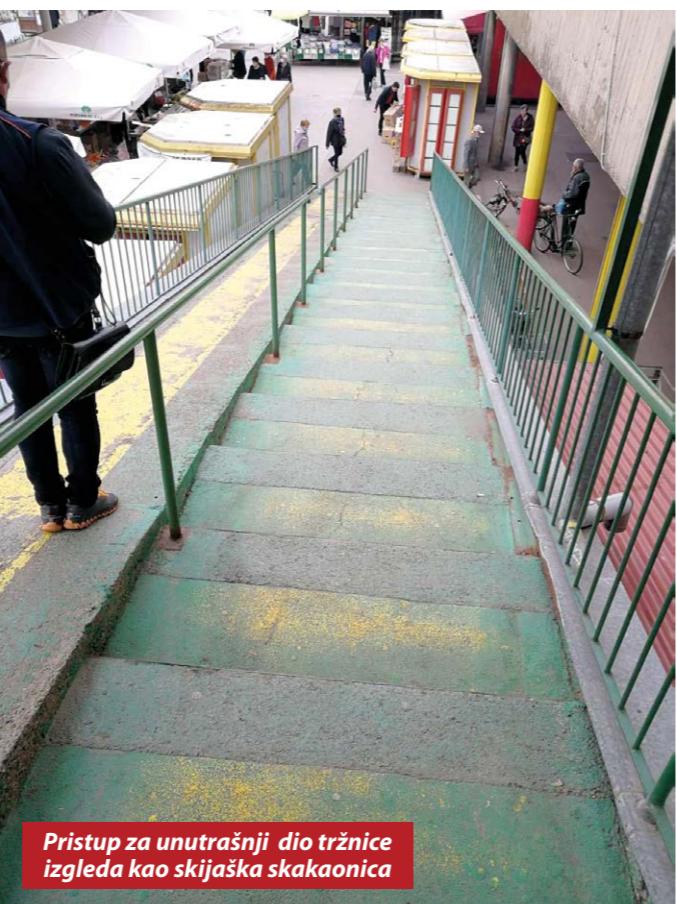
Povjerenstvo za osobe s invaliditetom grada Slavonskog Broda izdalo je 2012. godine "Vodič za osobe s invaliditetom kroz Slavonski Brod", u kojemu je napravljen prikaz pristupačnih, odnosno nepristupačnih institucijskih objekata u gradu.

- Nažalost, u proteklih devet godina malo se toga promijenilo. Prilagođene su ulice, staze i pristupi, ali većina objekata i poneke važne institucije, za nas osobe s invaliditetom, još uvek su ostale neprilagođene. I djelomična pristupačnost nije pristupačnost! Zamislite koliko je ugroženo dostojanstvo osobe kada ju unosite negdje!

Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja, još 2013. godine, donijelo je Pravilnik o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti. Pravilnik ne propisuje kazne pa je zbog toga, kao i većina u našem okruženju, često zanemaren.

Geografski ravan - arhitektonski nepristupačan

SLAVONSKI BROD JOŠ UVIEK JE NEPRISTUPAČAN GRAD ZA OSOBE S INVALIDITETOM

Ako ste osoba s invaliditetom i želite suvereno doći na slavonskobrodsku tržnicu, bolnicu ili gradsku upravu – to nije moguće!

rektor radija zajednice, Radija 92 fm, i dodaо; - U proteklih 6 godina, od kako postojimo, gotovo svakodnevno smo bili savjet naših građana i upozoravali na problem pristupačnosti, radili smo nekoliko velikih kampanja („Želiš li se mijenjati za mjesto?“), a kada nekoga javno provozete nekoliko puta u eteru, nešto se i pokrene, npr. u zgradu Županije je ugrađeno dizalo...

Ako mislimo biti europski grad u stvarnosti, trebali bismo se držati i europskih propisa i standarda.

-U proteklih desetak godina vrlo intenzivno radim i na Europskom planu na pitanju problema OSI. Generalni sam tajnik EAMDA krovne EU asocijacije koja zastupa osobe s neuro-muskularnim oboljenjima, njihov sam delegat (*European Disability Forum*), krovnoj europskoj asocijaciji koja okuplja sve nacionalne saveze i brine o oko 80 milijuna osoba s invaliditetom u EU, i posljednje dvije godine član sam upravnog odборa EFNE, krovne EU asocijacije koja zastupa sve neurološke asocijacije u Europskoj uniji. Razlike postoje i kada uspostavljate velike i napredne europske članice, ali neke osnovne probleme većina zemalja je uspješno riješila (osobni asistenti, asistenti u nastavi, za-

pošljavanje OSI, školovanje). Jedan od gradova koje volim istaknuti je Kopenhagen. Može li Slavonski Brod biti 100 posto pristupačan? Mislim da to najviše ovisi o politici i svijesti, zaključuje Tomislav Goll.

Gordana Mišković, predsjednica Udruge osoba s invaliditetom Slavonski Brod „Loco-moto“ zajedno s predstav-

nicima udruge, svakodnevno se bori i promiče prava osoba s invaliditetom.

-Nepristupačnost se osjeti u svakom dijelu grada, kritične točke su: pothodnik u Osječkoj, mali lokali (jedna ili dvije stepenice nama je kao Mount Everest), HZZO, Policija, Muzej Brodskog Posavlj... Svakako tu je i stanogradnja, nedosta-

tak prilagođenih stanova, gradski prijevoz... Svi jesti veća, ali je ne prate konkretni rezultati. Nikada nećemo biti po eu standardima - s ovoliko godina borbe, u ovoj zemlji, gubim svaku nadu!

Mi ipak još uvijek vjerujemo i još jednom javno apeliramo: Molimo vas, postanite pristupačni!

KOLUMNA VELJKA LUKIĆA: JEDRO BRODA

Slavica Lemaić ili istinska promjena

■ Lokalni izbori koji će se održati 16. svibnja – točka su preokreta, propisano institucionalno davanje razmjerno dobre prilike promjenama. Promjene su danas i ovdje našne. Kormilo Broda moraju preuzeti novi ljudi, sveže, orni, pametni i neokaljani korupcijskom praksom. Aktualna slavonskobrodska gradska vlast svojim pogrešnim činjenjem i nečinjenjem, nasukala je Brod u otužnu, opasnu plićinu u kojoj je on postao rotor-grad, bez nadе da se otisne na pučinu perspektive i boljitet. Dokazi za to su brojni. A najveći je što su sa svog Broda moralni sići mnogi mladi ljudi, rođeni Brođani, i zaputiti se u druge zemlje kako bi spasili svoju egzistenciju i napredovanje. Ovdje za njih kruha i sreće nema dok je god na vlasti čovjek koji se izgubio i koji je toliko umišljen da svoje sljepilo za sve što se događa proglašava najboljim načinom i djelima.

Ako ste duhovno „maloljetni“, ako je stanje vaše volje takvo da prihvate političko-komunalne priče koje plasira aktualni gradonačelnik i priglupu propagandu, umjesto da upotrebite svoj um, vi ne vidite kaos, štete, nazadak i zlorabu vlasti. Ako više vjerujete knjigama umjesto razumu, duhovnim i političkim vođama umjesto svojoj savjeti, lijećnicima koji odlučuju o vašoj prehrani, umjesto svom tijelu, onda ste maloljetni. Duhovno „punoljetni“, po Kantu, propitaju stvarnost, imaju hrabrost, odvažni su znati. Imate priliku saznati tko ste 16. svibnja. Ako ste duhovno punoljetni, ako ne trebate skrbnike kao što ih trebaju nemoćne osobe, ako ne trebate suflere za odlučiti se o vlastitoj sudbini, vi ćete saslušati svoj glas za promjene, i glasati za drukčije i bolje od postojećih.

Slavica Lemaić, novi tip političara, u centru svog društvenog angažmana ima upravo društvene promjene, a ne vlastito samostvare-

nje. Promjene koje nije potpisnula na marginu iskazivanja svog djelovanja, za razliku od sadašnjeg gradonačelnika **Mirka Duspare**, kojemu je na prvom mjestu osobno, sebeljubivo samostvarenje. Ona je normalna, duhovno punoljetna osoba, koju ne određuje sujeta i koristoljublje, ona na život gleda *kao na dječju igru u kojoj ništa nije ozbiljno osim poštenja*. U političkoj borbi za drukčiji i bolji grad, ona se nalazi nasuprot ljudima koji ne drže do poštenja. Ona je potrebna malaksalom Brodu u kojem se ne drži do poštenja.

(Pred)izborna kampanja je započela. Ako je suditi po dosadašnjim marketinškim manevrima političkih stranaka, udruga i nositelja lista, bit će to nekoliko tjedana problematične monotonije koje će, eventualno, na radost promatrača ljudske gluposti, „osvježavati“ očekivani lokalni, primitivni, folklorni faulovi. Iznenadenja u vidu iskazivanja duhovitosti, spontanosti, kreativnosti, općinjavajućih iskazivanja osobnosti i emotivne inteligencije, pokazivanja istinske solidarnosti za grada, govora za pamćenje i originalnih ideja – moguće je očekivati samo od Slavice Lemaić. Većina aktera u izbornoj utrci ponaša se kao u lokalnoj cirkusko-kvalidemokratskoj predstavi, a sudeći po njihovim potencijalima i energijama, odigrat će igru sa što manje rizika po vlastiti integritet, uz pomoć proukušanih načina utjecaja na glasačku masu kojoj se tepa da predstavlja javno mijenje, a s ciljem njenog pridobijanja. A pridobiti glasače znači, po njima, osigurati si poziciju onoga koji raspodjeljuje gradski, općinski, županijski plijen: od raspolaganja nekretninama do zapošljavanja rodjaka.

Treba se oduprijeti dosadašnjim klijejima i primamljivim i pridobijajućim lažima tzv. političara. Katalizatorskim ličnostima, ali i tzv.

običnim, malim ljudima s reputacijom slobodara, neće biti teško prepoznati psihopate, a da o raskrinkavanju osoba s psihopatskim poremećajima, vlastohlenih, istrenirano samopouzdanih, nesamokritičnih, prijetvornih, samodopadnih, potkupljivih obmanjivača onih koji im trebaju dati biračko povjerenje, i ne govorimo. Ponovimo, moguće ih je prepoznati uz pomoć dovoljnih količina vlastite duhovne punoljetnosti, prezira i podsmijeha. U tome će svima pomoći nezavisna i iskrena Slavica Lemaić.

Drski i lažljivi po svojoj političkoj i mentalnoj strukturi isključivo će govoriti o tome što su i što bi oni sve učinili ako bi im građani (opet) poklonili povjerenje. Građani će im povjerovati, ako im se Lemaićka ne suprotstavi sustavnom analizom promašaja i postignuća. I jasnom, realnom vizijom budućnosti Broda. To se od nje očekuje. I to će se dobiti. Pacifistički pristup, tzv. afirmativna kampanja, odsustvo argumentiranog prozivanja, neukazivanje na propuste i pogreške gradonačelnika i kandidata HDZ-a, izbjegavanje učinkovitog, pa čak i agresivnog načina, posvemašnja komunikacijska, idejna i sadržajna kilaost, sterilnost i bonton finjaci, neće upaliti kod Brodana naviknutih na prefrigane laži i obećanja. Ostanu li birači neinventivni, neinovativni, politički kilavi, ali i impotentni, neuvjerljivi, bez emocija – ostat će amaterski šrot kojeg će iškusi manipulator Duspara bez problema pozabati. Njegovi argumenti su: uhljevnice ponude, biznis-dilovi, kadrovski podobnički krugovi, namještanja...

Slavica Lemaić pokazuje jaku volju, ona je nužni ubrzivač da Brođani iskažu svoju volju za promjene. Jer ona sama je istinska promjena.

travanj, 2021.

Slavonskobrodski (ne samo sportski) paradoksi: lica i naličje ulaganja u sport i sportsku infrastrukturu, klijentelizam i manipulativna moć brojki u izborne svrhe

Nekome otac, nekome očuh i nikom-ništa!

■ Izborna nedjelja 16. svibnja je na obzoru. Alarm za zadržavanje stečenih pozicija i sinekura aktualnih gradskih vladara i brojnih im podanika, već odavna je uključen i svakodnevno zvoni na mobilizaciju.

Valja stoga svim sredstvima, aktivirajući tešku mašineriju manipulativnih brojki, uz asistenciju plaćenih savjetnika, uvjeriti svekoliko, osobito naivno i sugestivno moći velikih brojki, podložno pučanstvo, da je stvarnost upravo bajkovita, a ne sumorna, crno-bijela.

Pokušat ćemo kroz nekoliko sljedećih pričica baciti sjenu na bajkovitost sportskog okruženja u kojem Brođani žive, a čega su svjesni svi koji osim zdravih očiju imaju i nešto malo pamćenja. Pritom potvrđujući da sport nije nikakav

izuzetak od općeg pravila funkciranja slavonskobrodskog urbanog realiteta.

Priča prva: Iza fantastičnog plakata strši gradsko ruglo

Nogometni klub Marsonija – nogometna perjanica grada (3.HNL-Istok), sanja reflektore i sve ostale uvjete za stjecanje licence za 2.ligu, koju zbog toga može igrati tek na Stadionu "Stanko Vlajnić-Dida" na Livadi, čija se pak trava nakon gašenja NK Željezničar već dugo ne gazi. To je tek uvod u niz apsurdova.

Na jumbo plakatu u gradskom vlasništu je fotografija stadiona pa pomislite da je turistička reklama za posjet Camp Nou u Barceloni, a u stvarnosti vas vraća pogled na pravo lice Stadiona uz Savu. Ruglo grada. Nedavno je doživjelo prvi

"make-over": nikla je istočna tribina s pogledom i na pomoćno igralište. Je li i koliko pametno i mudro bilo uložiti cca deset milja kuna u ovu golu betonsku tribinu na kojoj još ne vidjesmo navijača?

Zašto se umjesto ulaganja (bolje reći "bacanja u vjetar") na stotine tisuća ili čak milijuna proračunskih kuna u kranjenoj dotrajalog krova, popravak instalacija, sjedalica i dr. na trošnoj prastaroj južnoj tribuni nije krenulo najprije u najlogičniju izgradnju južne tribine u cijeloj dužini igrališta s kapacitetom od 4.000 gledatelja, sa svim potrebnim prostorima za rad brojnih selekcija kluba, i tako dobio funkcionalan prvoligaški stadion kakvog imaju primjerice gradovi Koprivnica, Zaprešić, Velika Gorica

ca, koji su za Slavonski Brod postali nogometni nedostizni centri?

Zašto još nije postavljena umjetna trava s rasvjetom na pojmom igralištu uz obećanu pomoć Hrvatskog nogometnog saveza?

Umjesto odgovora na ta i slična pitanja, u javnosti se povremeno tih plasiraju stare već otrcane priče o "kriminalcima" u HNS-u koji postavljaju Gradu nemoguće uvjete...kako da ti kriminalci velikodušno doniraju umjetnu travu Varaždinu, Koprivnici, Čakovcu, Pitomači, Zadru, Bijelom Brdu...? Kad smo kod donacija HNS-a u cilju razvoja nogometa, zgodno je prisjetiti se jedne ipak uspjele donacije Slavonskom Brodu koja je voljom Grada lokacijski završila u školskom dvorištu OŠ Dragutina Tadijanovića na Hebrangu. Ali, tek kao promašena investicija koja ne služi osnovnoj namjeni, razvoju nogometnog sporta.

I gle čuda: kako bi popeglali sve brojne prirodne brazgotine s lica, slijedi novi već prokušani

"face lifting": izbori su, pa Grad vlastitim novcem (!?) ovih dana uoči izbora kreće u postavljanje umjetne podloge na pojmom igralištu Stadiona uz Savu, i to s rasvjetom. A vrhunac manipulativne bajke je slike aktiviranje novog megalomanskog projekta nogometnog stadiona, brodske "Allianz arene" Deja vu!

Već 2009. je uspjelo, pa zašto ne bi i opet, samo sada bez ulaznice za Dinamo-Hajduk u Slavonskom Brodu!

Zajednički nazivnik svemu tome, ne samo investicijama u sportsku infrastrukturu, su potpuno pobrani i subjektivno određeni prioriteti u cilju pokazivanja mišića! Što ne čudi kad se zna tko o svemu odlučuje - uzak krug manipulatora, bez ikakvih konzultacija sa strukom! Kakva struka, kakvi bakrači...A manipulatori, nakon 16 godina ponavljanja gradiva, postali su, objektivno, populistički velemajstori!

Priča druga: Atletski stadion nije probudio uspavanu "kraljicu sportova"!

Zna se u svijetu sporta što su tzv. bazični sportovi, koja je njihova važnost, ne samo za svu sportsku nadgradnju, već i zdravlje i tjelesno stanje nacija

je, a koji se sport i zbog čega s pravom naziva kraljicom.

Brodska "kraljica sportova" prije desetak godina, voljom Grada, iskočila je iz marginalnih cipela. Postavljanje moderne umjetne podloge na atletskoj stazi Stadiona S.Vlajnić-Dida bilo je označeno prilikom za povjesnu prekretnicu u razvoju atletskog sporta koji u Slavonskom Brodu ima dugu tradiciju i vrhunske rezultate još iz doba šljake i limenih kontejnera. Dolazili su u Brod čestitati na ovoj vrijednoj višemilijunsкоj investiciji i čelnici Hrvatskog atletskog saveza, sve je izgledalo kao da će startan stazom atletika u Brodu doživjeti renesansu, da će mlađi Brođani moći uživati i u nastupima vrhunskih atletičara u svom gradu. No, od svega toga dogodilo se vrlo malo, ispunile su se tek mrvice očekivanja. Ne

krivnjom ljudi koji vode atletski klub već kratkovidnošću i površnošću voditelja investicija u sportsku infrastrukturu i lošom politikom financiranja sportskih udruga.

Najprije, Slavonski Brod, nažalost ni danas, nema pravog atletskog stadiona! Nije dovoljno samo navući tartan na 400 metara dugu kružnu stazu za trčanje. Još kod osmišljavanja investicijskog projekta, nimalo ne uvažavajući kineziološku struku, nije uopće bilo ni predviđeno da se uz izgradnju trkačke staze izgrade i uvjeti za druge tehničke discipline: bacacke i skakačke. Na stadionu na Lividu nikad se nije bacala ni kugla ni kopljje ni disk (kladivo da i ne spominjemo), nije se skakalo ni u vis (ne pitajte za motku), a nije se ni trčalo s vodenim zaprekanima. Nije onda čudo što se održalo tek nekoliko internih klupskih mitinga i trčanja na jednu milju, a o službenim državnim prvenstvima za mlađe uzraste uz prisustvo gledatelja bolje da se i ne pita ništa. Ništa od promidžbe atletike, ništa od dola-

travanj, 2021.

ska reprezentativaca.

Brodska AK Marsonia, tu i tako, osvoji poneku medalju na državnim prvenstvima mlađih uzrasta, ali to nije ni blizu onoga što je ulaganje u izgradnju tartan staze u startu nagovještavalo i najavljavalo: procvat atletike, prije svega u omasovljavanju članstva kluba, od najmlađih uzrasta limača pa do seniora kojih u Slavonskom Brodu zapravo i nema. U vrijeme legendarnog trenera i bivšeg maratonca tadašnjeg BSK-a Milana Fireca, prije pola stoljeća vodile su se tablice klupskih rekorda u svim disciplinama i uzrastima, bilo bi zgodno danas doći do tih tablica i vidjeti gdje je brodska atletika danas! Ni blizu 80-im godinama 20.stoljeća...

Nije dovoljno samo postaviti tartan i opremiti svačionice, najbitnije je osigurati vrhunske

nih i košarkaških parketa prebacili u vodu. Koliko je bazen Vijuš pomogao u popularizaciji plivačkog i vaterpolo sporta u gradu na Savi te organizaciji škola plivanja za najmlađe učenike osnovnih škola i kao dio obvezne nastave tjelesne kulture?

Donekle jest, ali ni izbliza ne dovoljno. A koliko je gradska Ustanova za održavanje sportskih objekata, u suradnji sa Zagajnicom sportskih udruga Grada vjetar u leđa razvoja vodenih sportova najbolje svjedoči primjer pokretača plivačkog i vaterpolo kluba i trener-skog zanesenjaka Zdravka Aladrovića koji se nakon dugogodišnje borbe "svjetrenjačama" odlučio povući iz sporta, ne riskirajući vlastitu životnu egzistenciju. Ali, u svemu je tragično da razlozi njegove predaje nisu nikoga posebno pogodili,

za koju Grad SB godinama dobiva laskave ocjene Instituta za javne financije, lakirajući stvarnost. I to svim legitimnim sredstvima, dakako, uz čarobnu pomoć proračunskih kuna kojima se puno toga može kupiti. Pa i naklonost naivnih birača.

Kamo i točno kome završavaju silni milijuni proračunskih kuna usmjereni u pravcu skoro stotinjak sportskih udruga, za famozne škole sporta?

Na to pitanje službena web stranica Grada ne odgovara, nudeći pritom tek

Izvješće o revizijskom uvidu u finansijske izvještaje za 2015. godinu!

Transparentno, za 5!

Tek objavljanje tog izvještaja razotkrilo bi puno tajni: pa i upite poput ključnoga: treba li gradu stotinjak sportskih udruga, ima li tu i sportskih bizni-

ugasio prvoligaš KK Đuro Đaković (ex. Brod Svetlost) nitko u Tvrđavi nije sigurno pustio ni suzu, već je naprotiv odahnuo jer su otarasili onih koji su stalno kukali tražeći pomoć od Grada. Rukomet: I muški i ženski klub na nikad nižim pozicijama. Muški rukomet koji je prije desetak godina bio na pragu Premier lige, nije mogao računati na nikakvu pomoć i tad, a i sad nezainteresiranog Grada, a posljedica je bila rasipanje nikad talentiranije ekipe...Ženska odbojka: nekad prvoligaš, danas ni ne postoji.

Pojedinačni sportovi: rijetki su bljeskovi Kajak-kanu klubova, iako bi zbog ulaganja u uvjete u klubove normalno bilo da Grad Brod stalno ima i kajakaše koji mogu nešto postići i na međunarodnoj sceni ili otići na Olimpijske igre. Ali, to je Antunu Novakoviću ili Vanesi

trenere, školovane kineziologe i motivirati ih da rade s mladima. Je li i to nemoguća misija, morali bi se pozabaviti prije svega oni koji su uložili milijune proračunskih kuna u ovu nezavršenu sportsku investiciju! Bojni njih briga...

Priča treća: Bazenski kompleks uglavnom za rekreativce i klapa zaljubljenika u vaterpolo...

Grad Slavonski Brod s pravom se hvali ulaganjem u Bazenski kompleks Vijuš kao kapitalnu sportsku investiciju. Osam godina poslije otvaranja može se podvući crtta sa zaključkom kako se očekivanja od izgradnje bazena u sportskom natjecateljskom smislu nisu ispunila. Sa sličnim opravdanjem kao i u slučaju Atletske staze. Principje isti, sve su ostalo nijanse...

Glavni korisnici bazena danas su plivački rekreativci i dobro organizirane klapa zaljubljenika u vaterpolo, čak udružene u svoje klubove koji se natječu u gradskoj ligi, uglavnom dobro znani sportaši koji su rekreativna druženja s malonogomet-

O transparentnosti je riječ, na kraju svih praznih (ili punih) priča... Transparentnosti

što znači da gradska sportska birokracija i upravljačka mašinerija sportskih objekata, kao transmisija političke volje grada, morali bi se pozabaviti prije svega oni koji su uložili milijune proračunskih kuna u ovu nezavršenu sportsku investiciju! Bojni njih briga...

...

...

Točno i njima sličima gotovo nemoguća misija bez potpore Grada... Od boksača, bljesak Gabrijela Veočića je ponajprije projekt oca Pere, a ne ulaganja Grada, a tri boksačka kluba zajedno ne mogu sastaviti seniorsku ekipu poput nekadašnjeg Radničkog. Od gimnastičara: imamo juniorskog prvaka Filipa Rosandića koji, da bi daje napredovao, mora vježbati u Osijeku!

Zaključno: bez promjene aktualne gradske vlasti, iluzorno je očekivati bilo kakve promjene smjera politike upravljanja i razvoja brodskog sporta!

...

...

...

...

...

Unatoč poraznim i otužnim posljedicama takve politike - zaostajanju, propadanju, drugorazrednom statusu u Hrvatskoj! Druga liga-istok...

Jeli moguće da su Brođani za boravili na humorističnu izreku slavnog Marka Twaina, oca američke književnosti, jednako aktualnu i danas, uoči 16.svibnja:

Političari i pelene imaju nešto zajedničko.

Oboje treba mijenjati što ćešće iz istog razloga.

Prije sto godina, 17. veljače 1921. godine, osnova je u Slavonskom Brodu Prva jugoslavenska Tvornica vagona i mostova. Sve ostalo je slavna prošlost, surova realnost, i upitna budućnost.

Početak prijateljstva grada i tvornice

Prvu jugoslavensku Tvornicu vagona i mostova 1921. osnovali su : Prva hrvatska štedionica d.d. Zagreb, Kaufman i drugi, Zagreb i Tvornica strojeva i željeznih uredaja, Kistarača kraj Budimpešte. Kasnije, pri osnivanju lokomotivskog odjeljenja tvornice, pristupio je Krupp iz Essena. Godine 1926. međutim, Krupp i Kistarača su istupili, a umjesto njih ušla je bečka državna tvrtka koja se specijalno bavi izradbom lokomotiva. Zemljište na kojem su izgrađene tvorničke radionice i druge zgrade veliko je 68 kata-starkih jutara, dočim ostali dio zauzimaju industrijski kolosijek od ukupnih 15 kilometara, razna tvornička skladišta, kantine, vrtovi parkovi itd. Sve zgrade su suvremeno gradene, od betona, tvrdog materijala i željezne konstrukcije s dostatno svjetlosti i ventilacije, vodom, električnim svjetlom i električnim pogonom. U gradskoj vijećnici, u Brodu, održana je 17. veljače 1921. konstituirajuća skupština osnivača Tvornice vagona s glavnicom od 50 milijuna kuna. Za upravnog ravnatelja imenovan je nadinženjer Donat. Bio je to početak zajedničke stoljetne sudbine grada i tvornice.

Priča o prizemljenom radničkom suncu

"ĐĐ" majstori-zavarivači bili su najbolji na natjecanju u bivšoj državi i traženi na gradilištima u svijetu, dok jedan od glavnih današnjih proizvođača lokomotiva bio pomoćna radionica za usluge „ĐĐ“ koji je prije 30-tak godine proizvodio lokomotive.

Razvoj i uspjeh

U neažuriranom povjesnom razvoju nekadašnjeg giganta metalske industrije, može se pronaći pregled njegovih najvažnijih razdoblja i uspjeha.

Nije na odmet spomenuti da te, 1921. godine, Brod ima 10 621 stanovnika, gradi velebnu

- Nema za pustošenje opravdanja, ali ima bezbroj domoljubnih obrazloženja. Propadale su nakon bezumne otimačine tvornice, a bogatili su se pojedinci kao u nijednoj državi realnog socijalizma.

trokatnicu Prve hrvatske štedionice, veliku Mušku školu, Tvornicu vagona, strojeva i mostova. Ima četiri lokalna tjednika, tri tiskare, čitaonicu, četiri nogometna kluba, nogometni stadion, hipodrom... Godine 1991. Godine, brodsko gospodarstvo bilo je među vodećima u Hrvatskoj i otprilike je izgledalo ovako:

Đuro Đaković Tvornica bešavnih sudova. 340 zaposlenih. Godišnji izvoz 3 750 000 US dolara. Tržište: Njemačka, SAD, Nizozemska, Italija, Mađarska, Austrija, Čehoslovačka, Rumunjska, Bugarska, Grčka, Turska, Egipat, Irak, Iran, Indija, Pakistan, Tajland, Kina i Jordan.

Đuro Đaković Elektromont. 400 zaposlenih. Godišnji izvoz 850 000 US dolara. Tržište: Njemačka, Iran, Čehoslovačka i Mađarska.

Đuro Đaković Tedingtron. 125 zaposlenih. Godišnji izvoz 1 500 000 US dolara. Tržište: Čehoslovačka, Mađarska, Švedska, Grčka, Austrija, Danska, Njemačka i Poljska.

travanj, 2021.

Đuro Đaković Tvornica protupožarnih uređaja. 60 zaposlenih. Godišnji izvoz 70 000 US dolara. Tržište: Irak, Alžir, Čehoslovačka, SSSR i Njemačka.

Đuro Đaković Tvornica energetskih postrojenja. 660 zaposlenih. Godišnji izvoz 4 600 000 US dolara. Tržište: Njemačka, Švicarska, Austrija, Danska, Mađarska, Čehoslovačka, Finska, Švedska, Kuba, Norveška, Brazil, Nigerija, Liberija, Indija, Indonezija, Gana, Etiopija.

Propast i nestanak

Nestalo je gotovo sve što su radnici decenijama stvarali kao

industrijske slave, nego gospodarstvo grada i „Đuro Đaković“.

Međutim, malo toga postoji u Brodu čemu“ ĐĐ“ nije dao svoj doprinos.

Sjećanje, podsjetnik...

Donedavno, dok nisu praktično likvidirana premještanjem, četiri eksponata smještena u muzeju na otvorenom, u ulici koja se još uvijek naziva po notornom ustaškom doglavljaniku Mili Budaku, u blizini poslovog tornja, bila su podsjetnik na njegovu bolju prošlost i trodimenzionalna potkrjepa općem osjećaju da je sadaš-

svjesni u vrtu patuljaka, rekoh, direktorskem velikanu, i „Pakleni toranj“ zbog loše zamišljenih i realiziranih rješenja puteva za spašavanje u slučaju požara i potresa. Stoji tako spomenik jednom mračnom vremenu, kako doba samopuravnog socijalizma vole nazivati nacionalni demokrati. Nekada krcat radnicima u uredima, uredskim srojevima, pravim bogatstvom, a onda je, upotrijebimo milijun puta korištenu metaforu, upaljeno demokratsko svjetlo i poslovni toranj je postao napušteno i zapušteno ruglo.

"Papirnata" moć

Za Brođane je „Đuro Đaković“ bio prizemljeno radničko sunce oko koga su sudbinski kružili mnogobrojni ljudski planeti. Grijalo je „Đurino“ metalasko sunce sve Brođane. Grad i „Đuro“ bili su jedno. Kaže izreka da je Sunce najveće prije zalaska. Zaista, pred rat, „Đuro“ nikad nije bio veći; narastao je poput velikog crvenog diska na nebuh brodske industrije, prije nego što će potonuti iza horizonta vidljivosti. Nakon „povijesnog mraka“, Brođani su u "zoru demokracije" ugledali bijelog patuljka. Dok je trajao mrak, ne-

ko od demokratski izabranih zornjaka imao je mokre snove u kojima“ Đuro“ više nije važan, u kojima je Brod trebao postati grad banaka i turističkih nazovitrakcija. Tako je javi i bio.

Danas se pišu knjige i monografija o veličanstvenim dani-ma „Đurinog“ procvata, ljudi se sentimentalno prisjećaju svojih života provedenih u halama i uredima diva koji je hranio njihove obitelji, vade se iz arhiva hrpe fotografija mostova, šećerana, cementara, vagona, tramvaja, kombajna, konstrukcija... svega što su domaća pamet i ruke zamislile i proizvele, pronalaze se kemijski, na papiru zapisani prizori koji svjedoče o nekadašnjoj moći giganta hrvatske i jugoslavenske metalurgije, prizori koji privizavaju nostalgiju. Ima tu i fotografija i dokumentaraca s nasmijanim samoupravljačima, o sindikalnim skupovima, radničkim savjetima... Postade danas ta „Đurina“ moć poput fotografija – papirnata. A da o radničkom utjecaju i ne govorimo. Moguće ga je poverati kao pelir papir. I poveran je kao od slijepca moko novine.

Nasreću, mlade ljude, više od prvih sto godina, zanima idućih sto.

Tekst razvio: Veljko Lukić

Članak je nadsumativni spoj dijelova ranije objavljenih tekstova na portalu www. sbsperiskop.net pričvršćenih heftom od rečenica uskladenih s temom.

društveno bogatstvo. Nema za pustosjenje opravdanja, ali ima bezbroj domoljubnih obrazloženja. Propadale su nakon bezumne otimačine tvornice, a bogatili su se pojedinci kao u nijednoj državi realnog socijalizma. Feljtonist, Stibor Uzelac Schwendeman, piše: „Neka da u socijalističkoj Jugoslaviji Brod je, gledano statistički, bio industrijski tj. ekonomski razvijeniji od Zagreba. Danas, na primjer, kad je u Zagrebu podne, u Brodu je Srednji vijek.“ Dok još uvijek tutnje vlakovi ideologija i političke indoktrinacije u smjeru suprotnom od vlakova napretka i socijalnog mira, dok radnike koji svakodnevno gledaju u lice propasti dodatno slama arrogancija nesposobne pasmine poslodavaca i menadžera uzgojene u stranačkim inkubatorima, dok Grad Slavonski Brod mašta o turizmu i rječnim kruzerima – prije će se pokrenuti premještena četiri muzejska primjera nekadašnje

- Za Brođane je „Đuro Đaković“ bio prizemljeno radničko sunce oko koga su sudbinski kružili mnogobrojni ljudski planeti. Grijalo je „Đurino“ metalasko sunce sve Brođane. Grad i „Đuro“ bili su jedno.

Dožupan isključen iz stranke, a onda isključili sebe?

KAOS U HSS-U

Zadah mutnih igara iz Grada Nove Gradiške

IMA LI IŠTA DA VALJA?

Da li je Vinko Grgić i dalje pravi šef u Gradu?

Godine god je Portal Slavonija.in u posljednjih mjesec dana "zagrebao" u Gradskoj upravi Nove Gradiške, u novogradiličkim gradskim poduzećima, u novogradiličkim gradskim ustanovama... osjećao se zadah nepravilnosti, nezakonitosti, mutnih političkih igara, koristoljublja...

Od učlanjenja u teretanu pa do svjetske prvakinja prošlo samo osam mjeseci
OBRANITI SVJETSKO ZLATO

Sabo se kandidira u Vukovaru, a Peđu Grbina opisao lažovom i diktatorom
SLAVONIJA.IN EKSKLUZIVNO

Samo koji dan poslije raspuštanja vukovarskog SDP-a na Facebook stranicama pojavila se Grupa : Željko Sabo-Podriša. Podsjecamo predsjednik SDP-a Peđu Grbin to je uradio nakon što je vukovarska podružnica odlučila kandidirati Željka Sabu za gradonačelnika što je svojevremeno i bio. Iz Portala Slavonija in kontaktirali smo Željka Sabu i objavljujemo ekskluzivni razgovor s njim.

Ima li kraja: Zemljišta i nezakonite dozvole dobila i Dusparina nećakinja i sin građevinskog poduzetnika!

SAMO ZA ODABRANE

Dosta treba imati priličnu dozu pokvarjenosti, arogancije i beskrupuloznosti za objašnjenja koja gradonačelnik Slavonskog Broda Mirko Duspara daje, u posljednjih nekoliko dana, pod silinom otkrića njegovog nepotizma, klijentelizma i nezakonitosti u radu Gradske uprave. Ovo je jedna u nizu.

BUDITE INFORMIRANI
Čitaj Portal Slavonija.IN
www.slavonija.in